

Фан  
ҳақида  
сұхбат·  
лар

Н. ОХУНОВ

ТИЛ ВА ЖОЙ  
НОМЛАРИ



ТОШКЕНТ  
«ЎЗБЕКИСТОН»  
1988

Тақризчилар: филология фанлари доктори Ш. Шукуров,  
филология фанлари кандидати О. Бозоров

**Охунов Н.**  
0—94 Тил ва жой номлари. — Т.: Ўзбекистон, 1988.—  
23 б. — (Фан ҳақида сұхбатлар.)

Мазкур рисолада республикамиз топонимлари генетик жиҳатдан турли тиллар лексикасига оид сүзлар асосида ташкил топғанлиги, географик номлар қандай шаклланганлиги баён қилинган.

Рисола кеңг китобхонлар оммасига мўлжалланган.

**Ахунов Н. Связь топонимов с языками.**

ББК 81

№ 287—88  
Навоий номли ЎзССР  
Давлат кутубхонаси.

4602000000—134  
О М 351 [04] 88 88

© «ЎЗБЕКИСТОН» нашиёти, 1988 й.

Тилнинг лугат составида мавжуд бўлган сўзлар одатда маълум бир туркумга мансуб бўлиб, ўша туркумнинг хусусиятларини ўзида акс эттиради. Ўзбек тили лугат составида атоқли от туркумига кирувчи сўзлар айчагинадир. Ана шундай атоқли отга мансуб бўлган лексик қатламлардан бирни топонимлар (жой номлари) ташкил этади.

Топонимлар тилнинг сўз бойлиги бўлиб, ўзбек тилинг тарихий лексикаси ва диалектологиясини ўрганишда, қолаверса, Ўзбекистон территориясида яшаган халқлар ва уларнинг тиллари ўртасидаги алоқаларни, муносабатларни аниқлашда катта аҳамият қасб этади. Географик номларни тўплаш ва уларни илмий жиҳатдан ўрганиш тилшуносликнинг муҳим масалаларида бири ҳисобланади.

Жой номларини ўрганишда топоним учун асос бўлган сўзининг тарихий-генетик ишқтаи назардан қайси тилга мансублигини аниқлаш ва унинг маъноларини очиб бериш керак. Бинобарин, республикамиз географик номлари системасига назар ташласак, уларнинг генетик жиҳатдан турли тиллар лексикасига оид сўзлардан ташкил топганлигининг гувоҳи бўламиз. Умумтуркӣ ва ўзбекча сўзлар билан бир қаторда бошқа тиллардан кирган ўзлашмалар орқали ҳам жой номлари шаклланганлигини кўрамиз.

Маълумки, ҳар бир халқ ўз тараққиёти давомида бошқа халқлар билан иқтисодий, маданий, сиёсий алоқада бўлади. Бундай алоқа уларнинг тилларида ҳам ўз аксини топади. Демак, халқлар контакти ўша халқларнинг тиллари ўртасидаги алоқани, ҳамкорликни юзага келтирувчи асосий омил бўлади.

Дарҳақиқат, ўзбек тилининг лугат составида ўз сўзларимиздан ташқари, бошқа тиллардан кирган ва ўзлашиб кетган талайгина сўзлар бор. Тилимиздаги тожикча, арабча, русча сўзлар шундай сўзлар жумласидандир.

Ўзбек халқи билан тожик халқи қадимдан аралаш ҳолда яшаб келганлиги аён. Булар ўртасида қўни-қўшичилик, қуда-андачилик алоқалари мавжуд бўлган.

Бу икки халқнинг мана шундай яқин муносабатда бўлишлари ўзбек ва тожик тилларининг ўзаро ҳамкорлигига олиб келган. Бу алоқани тилнинг лугат составида муҳим ўрин тутивчи географик номлар мисолида ҳам яққол кўришимиз мумкин. Дарҳақиқат, республикамиздаги кўплаб жой номлари тожикча сўзлар билан аталган. **Шаҳрисабз** (кўкаламзор шаҳар), **Зарафшон** (зар сочувчи), **Китоб** (кифти об — сув юқорини), **Дашти-сўхта** (куйган дашт), **Саричашма** (булоқ боши), **Боғи-боло** (юқори боғ) топонимлари бунга мисол бўла олади.

Урта Осиё, жумладан ҳозирги Ўзбекистон териториясида эроний тиллар группасига киравчи қадимги сўғд тили мавжуд эди. Араблар истилосидан кейин сўғд тили секин-аста сиқиб чиқарилади. Бу тилнинг баъзи қолдиқлари ўзбек ва тожик тиллари таркибида учрайди. Сўғд тили элементлари республикамиз жой номлари таркибида ҳам қисман сақланиб қолган. Сўғдча номлар қадимги даврлардаги тиллар алоқаси натижасида вужудга келган. Ҳақиқатан ҳам ўлкамизда сўғдча диз (қалъа), митан (уй, тураржой, қишлоқ), ғар (тоғ), варғ (тўғон), жон (канал, сув), кат (шаҳар, қишлоқ) сўзларига алоқадор ҳолда яратилган географик номлар учрайди. **Жиззах**, **Жизза**, **Хонжизза**, **Пешағар**, **Семитан**, **Урмитан**, **Оқжон**, **Навкат**, **Варғанза** кабилар фикримизнинг далилидир. Булардан **Жиззах**, **Жизза**, **Хонжизза** топонимлари таркибидаги **жиз** элементи «қалъа, истехком» маъносидаги сўғдча диз сўзининг фонетик ўзгаришга учраган формасидир. Жиззах топоними айнан диз сўзи ҳамда кичиклик маъносини ифода қилувчи — ак қўшимчасидан таркиб топган бўлиб, «қалъача, кичик қалъа» деган маънони билдиради.

VII—VIII асрларда араб истилочилари томонидан Урта Осиёнинг босиб олиниши ва уларнинг бу ерда узоқ вақт ҳукмронлик қилиши ўзбек тилига кўпгина арабча сўзларни киришига ва ўзлашиб кетишига сабаб бўлган. Арабча сўзлар жой номлари таркибида ҳам бирмунча учрайди. Биргина мисол: Фарғона во-дийсидаги **Улуғнор** канали номининг иккинчи қисмидаги «нор» сўзи арабча «наҳр» (дарё) сўзининг маҳаллий аҳоли талаффузидаги кўринишидир. Ушбу атама «ката канал» маъносини ифода қиласи.

XIX асрнинг иккинчи ярмидан бошлаб рус тили ва у орқали Европа халқлари тилидан ўзбек тилига бир қанча сўзлар кириб кела бошлади. Бу жараён, айниқса, Улуғ Октябрь социалистик революциясидан

сўнг янада кучайди. Русча сўзлар ўзбек тили лексика-  
сишинг муайян бир қисми бўлган географик номларда  
ҳам ўз аксини топди. **Крестьянский**, **Верхневолинское**,  
**Нижневолинское**, **Спасское** (Сирдарё области), **Нагор-  
ный** (Самарқанд области), **Красногорск**, **Сретенское**, **Ни-  
кольское** (Тошкент области), **Горский** (Фарғона облас-  
ти) сингари топонимлар шулар жумласидандир.

Тожикча, сўғдча, арабча, русча сўзлар билан атал-  
ган топонимлар тилимизда алоҳида бир қатламни  
ташкил этади. Бу қатлам ўзга тиллардаги сўзлардан  
ташкил топганлиги учун ўзлашма қатлам номи билан  
юритилади. Бундан ташқари, республикамиз топони-  
миясида туркий ва ўзбекча сўзлар, яъни ўз сўзларимиз  
воситасида шаклланган жуда кўплаб географик ном-  
лар мавжуд бўлиб, булар ўз қатламга мансуб. Шунинг  
учун ўзлашма қатлам ҳақида батафсилоқ фикр юри-  
тишдан аввал ўз қатламга тўхтаб ўтиш мақсадга му-  
вофиқдир.

**ЎЗ ҚАТЛАМ.** Ўз қатламга умумтуркий ва ўзбекча  
сўзлардан вужудга келган топонимлар киради. Ўзбе-  
кистон географик номлари системасида ўз қатламга  
mansub сўзлар билан аталган топонимлар асосий ва  
муҳим ўринни эгаллади. Бу хил топонимлар ўзида  
ўзбек тилининг тарихий ҳамда ҳозирги лексикасининг  
тараққиётини акс эттиради.

Ўз қатлам гуруҳидаги топонимлар турли даврларда  
яратилган бўлиб, улар асосидаги сўзлар ҳар хил қим-  
матга эгадир. Кўплаб жой номлари ҳозирги ўзбек  
тилида актив ишлатилувчи сўз ва грамматик форма-  
лар орқали ифода қилинган: **Янгиқишлоқ**, **Оқтепа**,  
**Сувлиариқ**, **Тошлоқ**, **Сойбўйи**, **Юқориқишлоқ**, **Ариқ-  
боши**, **Учариқ**, **Каттақўргон**, **Тошкўприк**, **Жарапиқ**  
сингари.

Шунингдек, Ўзбекистон топонимиясида қадимги тур-  
кий ва эски ўзбек тилида актив қўлланилган, ҳозир эса  
истеъмолдан чиқиб кетган сўзлар билан аталган жой  
номлари ҳам мавжуд. Ҳозирги ўзбек тилида учрамай-  
диган ёки учраса ҳам баъзи шевалардагина сақланиб  
қолган бундай сўзларни ўрганиш жой номларининг  
этимологиясини аниқлаш учун катта аҳамиятга эга.  
Қуйида ана шундай сўзларнинг баъзиларини бўрма-  
бир айтиб ўтишга, шу сўзлар қўлланилган топоним-  
ларни мисол тариқасида келтиришга ҳаракат қиласиз.

**ЁЗИ** — қадимги географик термин бўлиб, қадимги  
турк ва эски ўзбек тилида «чўл, дашт, текислик» маъ-  
носини ифода этган. Ҳозир истеъмолдан чиқиб кетган

бу термин Урта Осиё, жумладан Ўзбекистон территориясидаги айрим топонимлар таркибида сақланиб қолган. Бунга Фарғона областининг Ўзбекистон районидаги **Оқёзи**, **Сариёзи**, Наманган областининг Янгиқўргон районидаги **Қизилёзи** топонимларини мисол қилиб келтириш мумкин. **Оқёзи** — оқ чўл, оқ дашт, **Сариёзи** — сариқ чўл, сариқ дашт, **Қизилёзи** — қизил дашт, қизил чўл маъносини билдиради. Марказий Фарғонада жойлашган **Ёзёвон** районининг номи ёзи ва ёбон сўзларидан ташкил топган бўлиб, бундаги ёбон сўзи ҳам «чўл» деган тушунчани ифода этган. Келиб чиқишига кўра **Ёзиёбон** тарзида шаклланган бу номда вақтлар ўтиши билан турли фонетик ўзгаришлар содир бўлган: дастлаб и товуши тушиб қолган, сўнг б товуши в товуши билан алмашган. Натижада **Ёзёвон** шаклини олган. **Ёзёвон** айнан «чўл-чўл», «чўли биёбон» демакдир.

**ОЛИШ** — қадимги туркий сўз бўлиб, Маҳмуд Кошварийнинг «Девону лугат ит — турк» асарида «сувнинг ҳовузга қўйиладиган ўрни» маъносида изоҳланган. В. В. Радлов лугатида «тўғон» ва «ариқнинг бошлиниш жойи» тарзида берилган (Опыт словаря тюркских наречий, том I, часть I, СПБ, 1893, 387-бет). Қирғиз тилида алыш — «катта ариқ» маъносида ишлатилади.

«Олиш» сўзи ҳозирги вақтда ўзбек тилининг Фарғона, Андижон шеваларида сақланиб қолган бўлиб, «сув тарқаладиган жой — тўғон» маъносида қўлланилади. Фарғона областининг Тошлиқ районидаги **Учолиш**, Бувайда районидаги **Олишбоши**, Ленинград районидаги **Бешолиш**, Наманган областининг Поп районидаги **Олиш**, **Олишмаҳалла** топонимлари шу терминдан таркиб топган. Булар сувнинг тўсиб чиқарилган, бўлинган жойига нисбатан қўйилган жой номлари ҳисобланади.

ЕР. «Девону лугат-ит турк»да қайд этилганидек, «ёр — жар, ўйилган ер» маъносидадир. «Аттухфатуз закияту фил — лугатит — туркия» лугатида ҳам «ёр — жар» деб изоҳланган. Наманган областининг Уйчи районида **Ёрқўргон**, **Кесканёр**, Янгиқўргон районида **Қўкёр**, Косонсой районида **Ёртепа**, Андижон областининг Андижон районида **Ёрбоши**, **Оқёр**, **Куйганёр**, Жалолқудуқ районида **Ёрқишлоқ**, Фарғона областининг Фарғона районида **Ёрмозор** деб юритилувчи қишлоқлар бор. Буларда ёр сўзи «жар» маъноси билан географик номлар таркибида қатнашган ва жойнинг рельеф хусусиятини ўзида акс эттирган.

УЗАҚ. Мазкур сўз ҳозирги ўзбек тилинда «дарёча, дарё тармоғи» маъносида ишлатилмайди. Лекин жой

номлари составида ҳуддй шу маъно билан иштирок этади. Сирдарё областининг Ворошилов районидаги **Шўрўзак** каналининг номи бунинг ёрқин далилидир. Бундан ташқари, Қорақалпоғистон АССРда ҳам **Қораўзак**, **Тиқўзак**, **Кўкўзак**, **Есимўзак** гидронимлари мавжуд бўлиб, булар Амударё тармоқларининг номлари-дир. М. Кошфарийнинг «Девон»ида ўзак терминни ўзук формасида учрайди ва унга қўйидагича изоҳ берилади: «ўзук — ердан сириқиб чиқиб ҳовузга айланган сув, сизот сув; шунингдек водилардан ажраб чиққан ариқни ўзук сув дейилади» (I том, 101-бет).

Қўл. Ушбу атама М. Кошфарийнинг «Девон»ида дарёга келиб қўшиладиган сой, ирмоқ маъносида ишлатилган. «Бобирнома»да сой, дарё водийси маъносида жуда кўп жойда келади. В. В. Радлов лугатида бу сўзниң «пасттекислик, водий, дарё ўзани» маъносида қўлланилиши таъкидлаб ўтилган (Бу ҳақда қаранг: С. Қораев. Географик номлар маъносини биласизми? Т., 1970, 159—160-бетлар). «Қўл» компонентидан таркиб топган жой номлари республикамизда, хусусан Самарқанд областининг тоғли районларида кўп учрайди. Топонимист Т. Раҳтовнинг маълумотларига қараганда, бу территорияда **Тепақўл**, **Сариқўл**, **Эгриқўл**, **Бўриқўл**, **Қорангикўл** деб ном олган жойлар бор.

ҚАШҚА. Қашқа компонентли топонимлар фақат Узбекистондагина эмас, Ўрта Осиёning бошқа районларида, шунингдек Қозоғистон, Урал, Кавказ, Сибирь ва бошқа жойларда ҳам мавжуд. Тилшунос С. Қораевнинг ёзишича, топонимлар таркибида қўлланган қашқа сўзи бир неча маъноларда, масалан, тепа, баландлик, дўнглик маъносида; Қашқақум (қумли тепа, қуми бор дўнглик), Қенжабойқашқа (Кенжабойнинг тепаси, дўнги); гидронимлар таркибида «тиниқ», «тоза» маъносида, Қашқасув, Қашқабулоқ; уруғ номи маъносида (**Бешқашқа**, **Еттиқашқа**) келади.

ТУЗ — бу қадимги термин кўпгина туркӣ тилларда мавжуд бўлиб, «текислик», «дала» маъноларида қўлланилади. М. Кошфарийнинг «Девон»ида «туз — тўғри, текис нарса; туз ер — текис ер» деб изоҳланган (I том, 314-бет).

Ҳозирги вақтда бу сўз ўзбек тилининг ўғуз лаъжасида дуз шаклида қўлланилади ва қайд этилганидек, «текислик», «яланг жой» маъносида ишлатилади. Адабий тилимизда эса ушбу атама **дала-туз** жуфт сўзининг таркибида сақланиб қолган. Топонимист С. Қораев ахборотига кўра, Ҳоразмда **Тузқир**, Самарқанд облас-

тида Тузошув топонимлари мавжуд бўлиб, улар «текислик» маъносидаги туз сўзи асосида шакллангандир.

**ОЙДИН.** Республикамиз топонимиясида ойдин сўзи билан аталган гидронимлар кўп. учрайди. Бир неча гидрообъектнинг Ойдинбулоқ (Фарғона областининг Ўзбекистон райони), Ойдинкўл (Бувайда райони), Ойдинсой (Навоий областининг Нурота райони) номи билан аталганлиги фикримизнинг далилидир. Мазкур гидронимлар таркибидаги «ойдин сўзи туркий тилларда ва уларнинг шеваларида ҳар хил маъноларни билдиради. Ойдин сўзи қозоқ тилида — катта ҳовуз; қирғиз тилида — чуқур ва текис жой; қорақалпоқ тилида — сув сатҳи, мавжланиб турган сув юзи; ўзбек тилининг Хоразм шевасида эса кўлнинг қамиш ўсмайдиган чуқур ва текис жойи маъноларини англатади. Бинобарин, бу сўз гидронимлар таркибида келиб, объектинг ўт-ўлаш ўсмайдиган чуқур жойи, тоза ва тип-тиниқ сув маъносини ифодалайди.

Булардан ташқари, Ўзбекистон топонимиясида ҳозирги ўзбек тилида қўлланмайдиган, лекин «Девону луғат-ит — турк»да қайд этилиб, айрим топонимлар таркибида сақланиб қолгац қўйидаги: қарши (шоҳ қасри — 1 том, 399-бет), **сўк-сўк** (юлғун дарахти — 1,448), бўктирир (тоғлардаги баланд-пастлик ер — 1,424), қопқа (дарвоза — 1,401), оёқ (идиш, коса, пиёла — 1,112), бақир (мис — 1,341), қабуғ (эшик — 1,355), соған (пиёз — 1,388), булан (қипчоқлар мамлакатида бўладиган катта гавдали ваҳшний ҳайвон — 1,391), қарсақ (тулкилар жинсидан бўлган бир ҳайвон — 1,439), товилқу (қизил тол дарахти — 1,451), ашақ (тубан, қўйи — 1,97), олтин (қўйи, тубац — 1,333) сўзлари билан аталган топонимлар учрайди. Қарши (Қашқадарё областининг маркази), **Оёқчи** (Қашқадарё областининг Чироқчи райони), **Сўғончи**, **Темирқовуқ** (Самарқанд облости), **Сўк-сўк** (Бухоро облости), **Бўктирийўл**, **Тобилғили** (Жizzах облости), **Олтинқўрғон** (Фарғона облости), **Тешикқопқа** (Тошкент шаҳри), **Қарсақти**, **Бақирлитов**, **Ашақти** (Жанубий Қозогистон, Чимкент облости), **Ашақкўл** (Хоразм облости) сингари номлар шулар жумласидандир.

Ўзбекча топонимларнинг катта бир группаси ҳозирги ўзбек тилида актив қўлланадиган, маъноси ҳаммага тушунарли бўлган сўзлар асосида яратилгандир. Ўзбекча топонимлар асосидаги сўзлар турли хил кўринишга эга бўлиб, уларнинг тубандаги лексик — тематик группалари мавжуд:

1. Жойнинг рельеф хусусиятини ифодаловчи жар, қир, дўнг, тўқай, тепа сўzlари асосида яратилган топонимлар: **Жарқишлоқ** (Фарғона области Бағдод райони), **Жарқўрғон** (Фарғона областининг Олтиариқ райони), **Жарбоши** (Фарғона областининг Киров райони), **Жартепа** (Сурхондарё области Денов райони), **Қирлик** (Андижон области Қўрғонтепа райони), **Қирбоши** (Андижон области Ленин райони), **Дўнгқишлоқ** (Фарғона области Узбекистон райони), **Тўқай**, **Тўқайтепа** (Фарғона области Ленинград райони), **Тепалик** (Фарғона области Бувайда райони), **Тепақишлоқ** (Фарғона области Тошлоқ райони), **Тепатаги** (Фарғона области Олтиариқ райони), **Тепақўрғон** (Наманган области Поп райони) ва бошқалар.

2. Гидрографик терминлар, яъни **сой**, **ариқ**, **булоқ**, **кўл**, **сув**, **қудуқ**, **кўприк**, **кечик** сўzlари билан алоқадор топонимлар: **Сойбўйи** (Фарғона области Ёзёвон райони), **Сойкелди** (Фарғона области Қува райони), **Сувлисой** (Жizzах области Зомин райони), **Қудуқлиқ** (Фарғона области Фрунзе райони), **Қудуқча** (Самарқанд области Қўшработ райони), **Кўприкбоши** (Фарғона области Охунбобоев райони), **Тошкечик** (Андижон области Избоскан райони) кабилар.

3. Айрим ўсимлик, дараҳт номлари (арча, ёнғоқ, олма, терак, тол, тут, узум, ўриқ, қамиш, қайрағоч, арпа қабилар) билан аталган ўзбекча топонимлар: **Арча** (Фарғона области Фарғона райони), **Ёнғоқлик** (Фарғона области Бувайда райони), **Олмалиқ** (Тошкент области, шаҳар номи), **Терактаги** (Фарғона области, Қува райони), **Толқишлоқ** (Фарғона области Бувайда райони), **Тутқишлоқ** (Самарқанд области Жомбой райони), **Узумчи** (Андижон области Олтинқўл райони), **Ўрикли** (Наманган области Поп райони), **Қамиштепа** (Фарғона области Охунбобоев райони), **Қайрағочовул** (Наманган областини Задарё райони), **Арпапоя** (Сурхондарё области Кумқўрғон райони) ва бошқалар.

4. Ҳайвоnlар, қуш, паррандалар ва бошқа жониворлар номи билан боғлиқ ҳолда яратилган жой номлари. Бу хил топонимларда маълум териториянинг ҳайвонот дунёси ўз аксими топади: **Балиқўл** (Наманган области Чортоқ райони), **Чумчуқжар** (Наманган области Поп райони), **Эшакбулоқ** (Фарғона области Узбекистон райони), **Қузғунли** (Фарғона области Киров райони), **Тулкиуя** (Фарғона области Ленинград райони), **Отқұдуқ** (Қашқадарё области Нишон райони), **Илонсой**

(Самарқанд области Самарқанд райони), Илонлиқўл (Тошкент области Бекобод района), Бўриин (Фарғона области Бувайда района), Қўйботган (Сирдарё области Гулистон района) кабилар.

5. Ўзбекча топонимларнинг баъзилари асосида касб-хунарни ифодаловчи сўзлар ётади. Бундай жой номлари кишиларнинг ижтимоий турмуш тарзи, хўжалик фаолияти билан боғлиқ бўлни мумкин. Масалан: Үқчи (Фарғона области Ўзбекистон района), Кўмирчи (Фарғона области Олтиариқ района), Пичоқчи (Фарғона области Риштон района), Тароқчилик (Қўқон шаҳри), Тошкесар, Кўнчилик (Марғилон шаҳри), Бўзчи (Наманган области Тўрақўрғон района), Сўкчилик, Кигизчилик (Фарғона области Тошлоқ района), Кигизчи (Андижон области Москва района), Темирчи (Наманган области Норин района), Бўёқчи (Фарғона области Бувайда района) кабилар.

6. Туркий сўзлар билан аталган этнонимлар (уруг, қабила, халқ номлари)га алоқадор ҳолда яратилган топонимлар: Балиқчи (Фарғона области Їзёвон района), Болғали (Фарғона области Бағдод района), Қушчи (Фарғона области Киров района), Бешбола (Фарғона области Фарғона района), Қирғизлар (Фарғона области Охунбобоев района), Тоғлиқ (Фарғона области Бувайда района), Қирқлар, Минглар (Фарғона области Фрунзе района), Қарға (Фарғона области Ўзбекистон района), Ўзбек, Юзия (Фарғона области Қува района), Юзлар (Андижон области Москва района) ва бошқалар.

7. Тупроқнинг составини ифодаловчи қум, тош сўзлари билан аталган ўзбекча топонимлар: Тошлоқ (Фарғона областидаги район), Қумтепа (Фарғона области Охунбобоев района) сингарилар.

8. Ер ости бойликларнинг ўзбекча номлари — кумуш, кўмир, олтин, қўрғошин, темир сўзлари билан боғлиқ бўлган географик номлар: Кумушкон, Қўргоншинкон, Олтингитопган, Кўмирсой, Олтинқазган, Темиртот кабилар.

9. Ранг-тус билдирувчи ўзбекча оқ, қора, қизил, сарик, қўк сўзларига алоқадор номлар: 1) оқ сўзли топонимлар: Оққўрғон, Оқтом (Фарғона области Бувайда района), Оқариқ, Оқсув, Оқтош (Фарғона области Фарғона района), Оқжар, Оққўл (Фарғона области Фрунзе района), Оқер (Фарғона области Риштон района), Оқкудуқ (Фарғона области Қува района), Оқбулоқ (Наманган области Наманган района), Оқ-

**тепа** (Фарғона облости Ўзбекистон райони), **Оққум** (Наманган облости Задарё райони) кабилар. 2) қора сўзли топонимлар: **Қоратепа**, **Қорақум** (Фарғона облости Бувайда райони), **Қоракўл** (Фарғона облости Ленинград райони), **Қорасув** (Фарғона облости Фарғона райони), **Қорақўргон** (Наманган облости Чуст райони), **Қоратоғ** (Наманган облости Косонсой райони), **Қорақамиш** (Тошкент шаҳри), **Қизилтол** (Тошкент облости Бўстонлиқ райони), **Қизилкечув** (Тошкент облости Янгийўл райони) ва бошқалар. 4) сариқ компонентли топонимлар: **Сариқсув** (Фарғона облости Киров райони), **Сариқучма** (Фарғона облости Фарғона райони), **Сариқтепа** (Самарқанд облости Ургут райони); 5) кўк сўзли номлар: **Кўкбулоқ** (Андижон облости Қўрғонтепа райони); **Кўктош** (Наманган облости Косонсой райони), **Кўкорол** (Тошкент облости Бўка райони), **Кўксув** (Тошкент облости Бўстонлиқ райони), **Кўктерак** Тошкент облости Калинин райони), **Кўкёр** (Наманган облости Янгиқўрғон райони), **Кўкдала** (Қашқадарё облости кабилар.

Бу ерда шуни қайд этиш лозимки, топонимлар таркибида қўлланган оқ, қора сўzlарни раиг маъносидан ташқари хилма-хил маъноларни ифодалаб келади. Бу хусусият олимлардан А. Н. Кононов, Э. М. Мурзасев, Н. Г. Маллицкий, В. Л. Вяткин, Ҳ. Ҳасанов, С. Қораевларнинг илмий ишларида ўз аксии топган. Мисоллар: **Оқсув** — тоғ суви, тоғдаги музликлардан оқиб чиқадиган сув, ичишга яроқли сув; **Қорасув** — ердан чиққан сув, булоқ суви, сизот сув, ичишга яроқсиз сув; **Оқтоғ** — баланд тоғ, қор билан қопланган тоғ; **Қоратоғ** — паст тоғ, ёзда устида қор турмайдиган тоғ; **Оққум** — оқарқум, кўчиб юрадиган қум, ўсимлик билан қопланмаган қум; **Қорақум** — ерга ёпишган қум, устини ўсимлик қоплаб ётадиган кўчмас қум; **Оқдарё** — тоғ дарёси, тоғдан сув оладиган дарё демакдир.

10. Ҳажм, шакл, масофа, юза, ўлчов хусусиятини ифода этувчи ўзбекча сўзлар иштироки билан номланган топонимлар. Бунда қуйидаги сўзлар иштирок этиди: 1) катта сўзи: **Каттаарик** (Фарғона облости Тошлоқ райони), **Каттақишлоқ** (Фарғона облости Қува райони), **Каттақайнар** (Фарғона облости Ўзбекистон райони), **Каттатол** (Фарғона облости Ленинград райони); 3) узун сўзи: **Узунқир** (Қашқадарё облости Китоб райони), **Узунариқ** (Тошкент облости Пискент райони), **Узунқудук** (Жиззах облости Фориш райони), **Узунбулоқ** (Жиззах облости Бахмал райони), **Узунсой**

(Тошкент области Калинин района), **Узунчек** (Фарғона области Киров района), **Узунқайир** (Қорақалпостон АССР, Мўйноқ райони); 4) чуқур сўзи: **Чуқурқишилоқ** (Фарғона области Фиштон района), **Чуқуркўл** (Сурхондарё области Шеробод района); 5) кенг ва тор сўзлари: **Кенгкўл** (Наманган области Коғонсой района), **Торжилға** (Қашқадарё области Чироқчи района), **Торариқ** (Самарқанд области Пастдарғом района) сингарилар.

11. Ўрин маъносини билдирувчи ўзбекча сўзларга алоқадор ҳолда яратилган жой номлари. Бундай топонимлар обьектнинг қайси ўринга жойлашганилиги асосида вужудга келади. Уларнинг биринчи компоненти қуидаги сўзлардан ташкил топади: 1) юқори сўзидан: **Юқориқишилоқ** (Фарғона области Тошлоқ района), **Юқори Булоқбоши** (Фарғона области Риштон района), **Юқори Бўз** (Андижон области Ленин райони), **Юқориучма** (Жizzах области Фориш района), **Юқориовул** (Тошкент области Ўрта Чирчиқ района), **Юқориқум** (Хива райони); 2) ўрта сўзидан: **Ўртакишилоқ**, **Ўртакўрғон** (Фарғона области Ўзбекистон района), **Ўртайўл** (Фарғона области, Ленинград района), **Ўртатўқай** (Наманган области Коғонсой района); 3) қуий сўзидан: **Қуийқишилоқ**, **Қуийчинор** (Самарқанд области Ургут района), **Қуийбог** (Наманган области Чуст района); 4) оёқ сўзидан (бу сўз ҳам қуий маъносини ифода этади): **Оёққишилоқ** (Хоразм области Қўшкўпир района), **Оёққудуқ** (Навоий области Томди района), **Оёқбог** (Хоразм области Урганч района); 5) чет сўзидан: **Четсув** (Тошкент области Оҳангарон района), **Четариқ** (Жizzах области Зомин райони), **Четкўпир** (Хоразм области Урганч района) сингарилар.

12. Умумий баҳо билдирувчи янги, эски, ёмон сўзлари ёрдамида ясалган ўзбекча топонимлар: **Янгичек**, **Янгиариқ**, **Янгийўл** (Фарғона области, Фарғона района), **Янгиқўрғон** (Фарғона области Бувайда района), **Янгиқишилоқ** (Фарғона области Киров района), **Янгибог** (Марғилон шаҳри), **Эсқиқишилоқ** (Фарғона области Фрунзе района), **Эскиқўрғон** (Андижон области Пахтабод района), **Эскиижума** (Самарқанд области Пастдарғом района), **Ёмонжар** (Фарғона области Құва района), **Ёмонсой** (Беруний райони) ва бошқалар.

13. Таъм, ҳид, ҳарорат маъносини ифодаловчи ўзбекча сўзларга боғлиқ топонимлар. Бундай топонимлар составида **аччиқ**, **чучук**, **сассиқ**, **иссиқ**, **илиқ**, **совуқ**, **муз** сўзлари иштирок этади: **Аччиқкўл** (Фарғона об-

ласти Ўзбекистон райони), Аччиққудуқ (Қашқадарё области Чироқчи райони), Чучукқудуқ (Қашқадарё области Деконобод райони), Сассиқсой (Наманган области Чорток райони), Сассиққўл (Фарғона области Ѓёён райони), Исиқбулоқ (Наманган области Поп райони), Совуқбулоқ (Қашқадарё области Яккабоғ райони), Музбулоқ (Қашқадарё области Китоб района) кабилар.

14. Ҳолатни билдирувчи сўзлар билан шаклланган ўзбекча топонимлар: Қуруқсой, Қуруқтол (Фарғона области Фрунзе райони), Қуйиктут (Наманган области Уйчи райони), Тешиктепа (Фарғона области Бувайдада райони), Тешиктош (Андижон области Жалолқудуқ райони), Бузуққўргон (Фарғона области Ўзбекистон райони), Ёлғизбог (Андижон области Пахтаобод района) сингарилар.

15. Соңни, миқдорни ифодаловчи сўзлар ёрдамида ҳосил қилинган ўзбекча топонимлар. Бу хил географик номлар таркиби тубандаги сонлар билан ифода қилинади: 1) икки сўзи билан: Иккитут (Фарғона области Олтиариқ райони); 2) уч сўзи билан: Учқўприк (Фарғона области Ленинград райони), Учариқ (Фарғона области Риштон райони), Учқўргон, Учтол, (Фарғона области Қува райони), Учтут (Фарғона области Фарғона райони), Учтепа (Наманган области Норин района), Учтош (Андижон области Ленин райони); Учуй (Марказий Фарғона), Учқудуқ (Навоий области), Учбўлар (Наманган области Поп райони), Учйлик (Андижон области Москва райони; 3) тўрт сони билан: Тўрттол (Андижон области Хўжаобод райони), Тўрттош (Андижон области Ленин райони); 4) беш сўзи орқали: Бешариқ, Бешкапа, Бешовул (Фарғона области Киров райони); 5) саккиз ва тўқиз сўзлари билан: Саккизқўргон (Наманган области Косонсой райони), Саккизўғил (Самарқанд области Пахтаки райони), Тўқизбог (Андижон области Пахтаобод райони); 6) ўттиз ва қирқ сонлари орқали: Ўттизқулоч, Қирққулоч (Қашқадарё области Чироқчи райони), Қирқкетмон (Фарғона области Ўзбекистон райони), Қирққиз (Тошкент области Бўстонлиқ райони), Қирқийгит (Самарқанд области Йишихон райони); 7) минг сони билан: Мингтут (Фарғона области Ўзбекистон райони), Мингбулоқ (Андижон области Комсомолобод райони), Мингтол (Андижон области Бўз райони), Мингжилғасой (Тошкент области Бўстонлиқ райони); 8) қўш сўзи орқали: Қўштегирмон (Фарғона области Бағдод, рай-

они), **Қўшқўприк** (Фарғона 'области Фрунзе райони), **Қўшкечик** (Фарғона области Қува райони), **Қўштепа** (Фарғона области Ленинград райони), **Қўшқайрағоч** (Наманган области Тўрақўрғон райони), **Қўшариқ** (Тошлоқ райони) сингарилар.

Мазкур тиддаги жой номларининг бир гуруҳи (икки, уч, олти сонлари орқали ясалган топонимлар) объектнинг, предметнинг реал миқдорини ифодалайди; яъни иккита тут ўсган жой ориентирлик вазифасини бажарган ҳолда **Иккитут**, учта кўприкли объект эса **Учқўприк** тарзида ном олган. **Олтиариқ** топоними ҳақида ҳам шундай фикр билдириш мумкин. Утмишда Шоҳимардан сойидан оқиб келган сув ҳамда Чимён қишлоғидан чиқаётган булоқ сувлари ҳозирги **Олтиариқ** қишлоғига етиб келганда олтига ариққа, олтига тармоққа бўлниб кетган. Шу сабабли бу жой **Олтиариқ** деб атала бошланган.

Бироқ таъкидлаш керакки, топонимлар таркибидаги беш, етти, тўққиз, қирқ, минг сонлари объектнинг ҳақиқий миқдорини эмас, ноаниқ кўплигини ифодалаш учун хизмат қиласди.

Бинобарин юқорида қайд этилган сонлар географик номлар таркибида конкрет, аниқ бир миқдорни англатмайди, балки кўпллик, жамлик, мўллик маъноларини билдириб; «бексоб, талай, жуда кўп, чексиз» тушунчаларига мос келади. Чунончи, «минг» сонига алоқадор бўлган **Мингбулоқ**, **Мингчуқур**, **Мингтут**, **Мингтол**, **Мингтерак** деб аталган жойларда айнан мингта булоқ ёки мингта тол, теракнинг бўлиши шарт эмас. Мисолларимиз таркибида минг сўзи «жуда кўп» маъносида қўлланилган. Масалан: **Бешбулоқ**, **Бештепа**, **Бештол**, **Бешкапа**, **Бешқўргон** географик номларидаги «беш» сўзи иккинчи компонентдан англашилган булоқ, тепа, тол, ката, қўргоннинг бешта эканлигидан эмас, балки шу жойда уларнинг кўплигидан далолат беради.

16. Баъзи ўзбекча топонимларнинг компонентлари ҳаракат билдирувчи сўзлар орқали ҳам шакллангандир. Бу хил жой номлари объектда бўлиб ўтган маълум воқеа-ҳодисага шора қиласди. **Қумбосди**, **Келинбосди** (Фарғона области Ўзбекистон райони), **Қозонбузди** (Фарғона области Киров райони), **Улоқчопган**, **Омонўлди** (Фарғона области Фрунзе райони), **Серкарилди** (Тошкент области Оҳангарон райони), **Такайиқилди** (Қашқадарё области Чироқчи райони) кабилар шундай номлар жумласига киради.

Ўз қатлам лексикаси генетик жиҳатдан туркий сўз-

лардангина иборат эмас. Ўз қатламга чет тилдан кирган сўзларга ўзбекча аффиксларни ҳамда ўзбекча сўзларга қардош тиллардан ўзлашган қўшимчаларни қўшиш орқали ҳосил қилинган сўзлар ҳам киради. Бу хусусият географик номларда ҳам ўз аксини топган. Уларни қўйидаги группаларга бўлиб ўрганиш мумкин:

1. Чет тил (тожикча ҳамда арабча) сўзларига ўзбекча қўшимчаларни қўшиш орқали ясалган топонимлар. Бунда қўйидаги аффикслар иштирок этади: 1) — чи қўшимчаси: **Дастурхончи** (Фарғона области Узбекистон райони), **Оҳакчи** (Фарғона области Бағдод райони), **Кулолчи** (Наманган области Норин райони), **Карнайчи** (Андижон области Москва райони), **Товоқчи** (Андижон области Ленин райони), **Ғазначи** Фарғона области Бувайдо райони); 2) —ли аффикси: **Пистали** (Қашқадарё области Косон райони), **Мевали** (Самарқанд области Пастдарғом райони), **Аламли** (Самарқанд области Булунғур райони), **Равотли** (Самарқанд области Советобод райони); 3) —лик аффикси: **Заргарлик**, **Кудунгарлик**, **Пўстиндўзлик** (Марғилон шаҳри), **Дарёлик** (Хоразм области Шовот райони), **Галабаққоллик** (Қўқон шаҳри), **Захлик** (Самарқанд области Самарқанд райони), **Қассоблик**, **Жангаллик** (Жиззах шаҳри); 4) —чилик аффикси: **Пиёзчилик** (Фарғона области Тошлиқ райони), **Жиякчилик** (Қўқон шаҳри), **Дукчилик** (Самарқанд области Самарқанд райони); 5) —ча қўшимчаси: **Равотча** (Самарқанд области Самарқанд райони), **Майдонча** (Наманган области Поп райони), **Қальяча** (Фарғона области Риштон райони); 6) —лар қўшимчаси: **Сўфилар**, **Бангилар** (Фарғона области Тошлиқ райони), **Мисгарлар**, **Чўпонлар** (Хоразм области Ҳазорасп райони), **Шайтонлар** (Хоразм области Урганч райони), **Шайхлар** (Самарқанд области Иштиҳон райони), **Арбоблар** (Хоразм области Янгиариқ райони) ва бошқалар.

2. Туркий сўзларга ҳамда ўзлашган арабча ва русча-интернационал лексемаларга форсча-тожикча аффиксларни қўшиш орқали ясалган ўзбекча топонимлар. Бундай топонимлар асосан ўзбекча, арабча, русча сўзлардан ясалади, аммо составида тожикча сўз ясовчи морфема қатнишади. Бундай морфемалар қўйидагилар:

— зор қўшимчаси. Бу аффикс отларга қўшилиб, сўзининг ўзагидан ифодаланган нарса, предметининг ўринини, шу предмет кўп бўлган жойни билдирадиган топонимларни ясади: **Теракзор** (Наманган области

Уйчи райони), **Олмазор** (Наманган области Қосонсой райони), **Үрикзор**, **Узумзор** (Қўқон шаҳри), **Толзор**, **Тутзор** (Наманган области Тўрақўрғон райони), **Юлғунзор** (Фарғона области Ленинград райони) ва бошқалар.

— хона аффиксоиди. Бу йўл билан ясалган ўзбекча топонимлар сўзнинг ўзагидан аинглашилган нарса, предмет ёхуд бирор ҳалқанинг ўрни, макони, сақлана-диган жойи, яшаётган ўрни сингари маъноларни билдиради: **Отхона** (Фарғона области Бағдод райони), **Қўрхона** (Қўқон шаҳри), **Арабхона** (Самарқанд области Иштиҳон райони), **Олотхона**, **Баққолхона** (Бухоро области), **Бўрихона** (Қашқадарё области Қосон райони) кабилар.

— обод аффиксоиди. Бу аффиксоид географик номлар тажрибада кўп қўлланувчи компонентлардан бири бўлиб, у жой номининг иккинчи қисмида қатнашиб, аффиксоид бўлиб келади. У аҳоли пункти, хусусан қишилоқ, овул, маҳалла, шаҳар сўзлари функциясига ўҳшиаш вазифали ўтайди ва асосан шу номлар таркибида келади: **Ленинобод**, **Советобод** (шаҳар номлари), **Хуррамобод**, **Усмонобод** (қишилоқ номлари), **Янгиобод**, **Ҳаётобод** (маҳалла номлари) каби.

— истон қўшимчаси. **Мазкур** аффикс отларга қўшилиб келиб, асосан аинглашилган нарса, предмет кўп бўлган жойни билдирадиган ўзбекча топонимлар ҳосил этади: **Боғистон** (Тошкент области Бўстонлиқ райони), **Бойистон** (Фарғона области Қува райони) каби.

Ўзбекча сўзларни ҳосил қилишининг муҳим маибалирдан бири ўз сўз ва ўзга (ўзлашма) сўзларни қўшиши орқали ясалувчи гибрид лексемалардир. Бундай сўзлар ўзбек тилининг ўзида тугилгани учун ўзбекча сўзлар саналади (Қаранг: ўзбек тиия лексикологияси. Тошкент, 1981, 75-бет). Географик номларда гибрид лексемаларининг қўйидаги кўринишлари мавжуд:

1) туркий сўз+арабча сўз: **Бекмаҳалла** (Андижон области Пахтаобод райони), **Боймаҳалла** (Андижон области Хўжаобод райони), **Оқмозор** (Фарғона области Киров райони), **Каттамачит** (Андижон области Андижон райони), **Тошховуз** (Фарғона области Ёзёви райони), **Оқравот** (Қашқадарё области Деҳқонобод райони), **Қизилқалъа** (Қорақалпоғистон АССР, Беруний райони), **Қизилравот** (Наманган области Уйчи райони), **Қўшҳовуз** (Самарқанд шаҳри), **Булоқмаҳалла** (Фарғона области Бағдод райони), **Жармаҳалла** (Фарғона области Киров райони) сингариллар.

**2) арабча сўз+ туркий сўз:** Шаҳидтепа (Андижон области Андижон райони), Шайтонқўл, Ҳайитқишлоқ (Фарғона области Киров района), Мозортаги (Фарғона области Тошлоқ райони) кабилар.

**3) туркий сўз+форсча-тоҷикча сўз:** Беккӯча (Фарғона области Қува райони), Жаркӯча, Қаттакӯча (Фарғона области Фарғона райони), Қўллаби, Қуйигузар (Фарғона области Олтиариқ райони), Қумгузар (Андижон области Ҳўжаобод райони), Бойгузар (Самарқанд области Ургут райони), Сувжувоз (Андижон области Андижон райони), Сойлаби, Қўшмайдон (Фарғона области Киров райони), Торкӯча (Фарғона области Риштон райони), Янгигузар (Фарғона области Ленинград райони), Қумкӯча (Андижон области Избоскан райони), Юқоридашт (Фарғона области Риштон райони), Учкӯча (Андижон области Ҳўжаобод райони), Қўкгумбаз (Шаҳрисабз шаҳри) ва бошқалар.

**4) форсча-тоҷикча сўз+туркий сўз:** Бозорбоши (Андижон области Ленин райони), Гиштқўприк (Қўйқон шаҳри), Дарвазақум (Фарғона области Бувайдар райони), Эшонқишлоқ (Фарғона области Киров райони), Даشتқўрғонча (Фарғона области Бағдод райони), Обжувозбоши, Шаҳартепа (Фарғона области Охунбоев райони), Даشتқишлоқ, Даҳанасой (Фарғона области Ўзбекистон райони), Гузарбоши, Пастқишлоқ (Фарғона области Тошлоқ райони), Тарновбоши (Фарғона области Фарғона райони), Баландқўприк (Фарғона области Қува райони), Дарёбўйи (Андижон области Андижон райони), Қўчабоши (Наманган области Учқўрғон райони) сингарилар.

Шундай қилиб, республикамизда ўз қатлам, яъни ўзбекча сўзлар билан аталган топонимлар катта бир группани ташкил қиласди. Булар асосидаги сўзлар, юқорида қайд этилганидек, ўзида турли мъюноларни инфода қиласди.

**УЗЛАШМА ҚАТЛАМ.** Ўзбекистон топонимиясида генетик жиҳатдан бошқа тилларга мансуб бўлган сўзлардан таркиб топган топонимлар бирмунча учрайди. Ана шундай ўзга тил сўзлари асосида яратилган ўзлашма қатламга форс-тоҷик тили, араб тили, мўғул тили, рус тили лексикасига алоқадор сўзлар воситаларида ясалган топонимлар киради.

**ФОРСЧА-ТОҶИКЧА ҚАТЛАМ.** Ўзбекистон географик номлари системасида форсча-тоҷикча топонимлар анчагина қисмни ташкил этади. Бу табиий ҳолдир,

чунки ўзбеклар билан тожиклар қадим замонлардан бери ёима-ён яшаб, ўзаро иқтисодий, сиёсий, маданий алоқада бўлиб келганлар. Бундай муносабатлар иккى халқ тарқалган территориясининг географик номлари системасида ҳам ўз аксини топган. Бинобарин, Узбекистон территориясининг тожиклар билан ўзбеклар аралаш яшайдиган Бухоро ва Самарқанд областларида, шунингдек Фарғона водийси ҳамда Сурхондарё, Қашқадарё воҳаларининг айрим районларида форсча-тожикча топонимлар салмоқли ўринни эгаллайди. Қўйнда уларнинг баъзилари ҳақида фикр юритамиз.

**«Об» компонентли топонимлар.** «Об» сўзи тожик тилида «сув» деган маънони билдиради ва бир қанча топонимлар таркибида иштирок этади. Самарқанд шаҳри атрофидаги Сиёб каналисининг номи шундай атамалар жумласидандир. Ушбу топоним дастлаб Сиёҳ-об тарзида қўлланилган: «Қонигил Сиёҳоб ёқасида-дурким, бу қора сувни Обираҳмат ҳам дерлар» («Бобирнома», Тошкент, 1960, 107-бет). Келиб чиқишига кўра сиёҳ — қора, об — сув компонентларидан таркиб топиб, айлан: «қора сув» маъносини билдирган мазкур атама вақтлар ўтиши билан фонетик ўзгаришлар туфайли Сиёб шаклига келиб қолган. Сиёб топоними Самарқанддагина эмас, балки Наманган областининг Чуст районидаги Сиёб, Фарғона областининг Тошлоқ районида Обисиё деб номланган маҳалла ва қишлоқ борлиги қайд этилган. Поп ва Деҳқонобод районларида Дуоб, Фарғона районида Дуғоб, Сариосиё, Шўрчи районларида Дуоба, Олтинсой районида Дуғоба топонимлари учрайди, булар ду — икки, об — сув сўзларининг бирикувидан ясалган. Икки сув (арик, сой)нинг қўшилган жойи Дуоб деб юритилади. Сирдарё областининг Оқолтии ҳамда Самарқанд областининг Пахтачи районларида Сардоба топонимлари «совуқ сув» деган маънони билдиради. Сардоба — сув танқис ерларда уни сақлаш учун махсус қурилган гумбазли ҳовуз. Тарихий маълумотларга қараганда Мовароунаҳрда 44 та сардоба бўлган. Сардобалар қадимда даштлардаги чорвани ва савдо карвонларини сув билан таъминлашда катта аҳамиятга эга бўлган. Сардобадан Ўрта Осиёning баъзи дашт — чўлларида ҳозир ҳам қисман фойдаланилди (Қаранг: Ўзбек совет энциклопедияси, 9-том, 522-бет). Об компонентидан таркиб топган жой номларига яна қўйидагиларни мисол қилиб келтириш мумкин: Шўроб (шўр сув), Сайроб (сари об — сув боши) — Бойсун райони; Зардоб (сариқ сув), Лаби-об

(сув лаби) — Сариосиё райони; Обканда (канда — ўйилган, қазилган, обканда — сув ўйган жой) — Қитоб райони; Обировон (оқар сув) — Деҳқонобод райони.

«Жўй компонентли топонимлар. «Жўй» сўзининг луғавий маъноси «ариқ» демакдир. Бу атама Фарғона районидаги Жўйдам (дам ариқ), Коғонсой районидаги Жўйитик (тик ариқ), Жўйкўл (кўл ариқ), Денов ва Усмон Юсупов районларида Жўйнав (янги ариқ), Жарқўргон районидаги Чоржўй (тўрт ариқ), Каттақўргон районидаги Жўйшаҳар (шаҳар ариғи), Сариосиё районидаги Сарижўй (ариқ боши), Свердлов районидаги Жўйсафед (оқ ариқ) қишлоқларининг номлари таркибида учрайди.

«Деҳ» сўзига алоқадор номлар. «Деҳ» сўзи «қишлоқ» маъносини билдиради ва географик номлар таркибида актив қатнишади. Сурхондарё обlastидаги Денов районининг номи — деҳ — қишлоқ, нав — янги сўзларидан ташкил топган бўлиб, «янги қишлоқ» маъносидadir. Денов номини олган қишлоқлар бошқа ерларда ҳам учрайди. Жумладан, Олот, Шофиркон, Самарқанд районларида шундай қишлоқлар мавжуд. Дебаланд (Нурота райони), Дебодом, Деболо (Сариосиё райони) топонимлари аслида Деҳибаланд, Деҳибодом, Деҳиболо формаларида шакллангандир. Булар «баланд қишлоқ», «бодомли қишлоқ», «юқори қишлоқ» маъноларини беради. РУД (дарё, катта ариқ) сўзига боғлиқ топонимлар: Шаҳрруд (шаҳар ариғи) — Бухоро шаҳри ичидан ўтадиган катта ариқ; Лабируд (ариқ лаби, ариқ бўйи) — Шофиркон райони ва бошқалар.

«Осиё» сўзи билан келган жой номлари. Осиё сўзи «тегирмон» маъносинда қўлланилади. Сурхондарё обlastидаги Сариосиё райони номининг ўзбек тилидаги таржимаси «тегирмон боши» бўлади. Бойсун, Самарқанд, Каттақўргон, Вобкент районларида ҳам Сариосиё деб аталувчи қишлоқлар бор. Галаосиё (Самарқанд райони) — «гала тегирмон, бир неча тегирмон», Тагиосиё (Риштон райони) — «тегирмон таги», Қўшосиё (Бойсун райони) — «қўш тегирмон, икки тегирмон». демакдир.

Санг — тош деган сўз. Поп районидаги Санг, Янгиқўргон районидаги Сангистон қишлоқлари ҳамда Жиззах обlastидаги Сангзор дарёсининг номлари ушбу сўз ёрдамида ҳосил қилинган. Тошли, тошлоқ жойлар шундай деб номланган. Нурота районидаги Санги-сафед топонимининг маъноси «оқ тош»дир. Яна Нурота тизмаси тармоқларидан бири Оқтоғоннинг жанубий

ёнбағрида **Сангижўман** номи билан аталувчи улкан харсанг бор. **Сангижўман** атамасининг маъноси «тебранувчи тош» демакдир. Географ олим А. Сайдовнинг ёзишича, бу табнат обидаси — харсангининг айланаси 19 метр, диаметри — 9, баландлиги 6 метрга яқин. Унинг ҳажми тахминан 75—78 куб метрни, оғирлиги эса 225—235 тоннани ташкил этади. **Сангижўманнинг «сири»** унинг тебранишидир. Бу тебраниш хусусияти шамолнинг кучи натижасида ҳосил бўлган. Турли томондан эсгаи кучли шамоллар ҳар хил заррачаларни олиб келиб, **Сангижўман** харсангига уриб турган. Бундай жараёнларнинг узоқ вақт давом этиши натижасида **Сангижўманнинг таги тобора кўпроқ камар бўлиб ўйилган**. Ниҳоят, харсангининг устки қисми билан асосини бирлаштирувчи «устун» аста-секин қирқилган. Бу оғир харсанги гарб томонга қараб кўтариб қайтиб жойига қўйилса анчагача тебраниб туради.

Самарқанд шаҳридаги **Регистон**, Қосон районидаги Регзор топонимлари асосида рег сўзи ётади. Тожик тилида рег — қум маъносини билдиради, — истон ва — зор эса ўзакдан англашилган предметнинг, нарсанинг мўлдигини билдирувчи жой оти ясадиган қўшимча. Демак, юқоридаги топонимлар «қумли жой, қумлоқ» маъносидадир.

Тожик тилидаги пул сўзи бизнинг тилимизда кўпrik маъносини беради. Тошкент шаҳридаги **Тахтапул** (тахта кўпrik), Қосон шаҳридаги **Сарипул** (кўпrik боши) географик номлари шу сўздан таркиб топган дидир.

Кўҳ сўзининг луғавий маъноси «тоғ» демакдир. Мазкур термин **сафед** (оқ), танги (қисиқ, тор), таҳт (баланд, юқори) сўzlари билан бириккан ҳолда жой номлари ясашда қатнашган. Сурхондарё обlastидаги **Кўҳисафед** (оқ тоғ), **Кўҳитанг** (қисиқ тоғ), Жанубий Нурота тоғлари Оқтоғ тизмасидаги **Тахтикўҳ** (баланд тоғ) топонимлари шулар жумласидандир.

**Себзор** (Тошкент шаҳри), **Себистон** (Хатирчи райони), **Олвализор** (Наманган), **Хористон** (Олтиариқ), **Найистон** (Қашқадарё) топонимларининг аталининга себ, олвали, хор, най сўzlари асос бўлган. Тожик тилида себ — олма, олвали — олча, хор — тикон, най — қамиш дегани. Булардан келтирилган жой номлари ўсимлик номлари асосида яратилган бўлиб, «олмазор», «олчазор», «тиконзор», «қамишзор» маъноларини билдириши кўриниб турибди.

Тожикча топонимларнинг маълум бир қисми касб-

ҳунарни ифодаловчи сўзлар билан аталган. Тошкент обlastidagi Оҳангарон районининг номи — оҳан — темир, гар — шахс оти ясовчи қўшимча ҳамда кўплик кўрсаткичи — он (— лар деган маънода) қисмларидан тузилган бўлиб, айнан «темирчилар» маъносини ифодалайди ва шу територия аҳолисининг ўтмишда шуғулланиб келган касб-корига ишора қиласди. Наманган областининг Чуст шаҳрида Дўзанда ва Боғандар, Фарғона областининг Марғилон шаҳрида Косагарон номи билан юритилувчи маҳаллалар бор. Дўзанда — «тикувчи», Боғандар — «тўқувчи», Косагарон — «косачилар», коса тайёрловчилар» демакдир. Самарқанд шаҳридаги Сўзангарон (нинга усталари), Кулолон (кулоллар), Самарқанд районидаги Мисгарон (мисгарлар), Бухоро шаҳридаги Маҳсиёзон (маҳси тикувчилар), Тоқи Заргарон (заргарлар тоқи) топонимлари ҳам ўзларида касб-хунар номларини акс эттирган. Шаҳрисабз районидаги Аспжаллоб қишлоғи номи асп — от, жаллоб — сотувчи сўзларининг бирикувидан ясалган бўлиб, «от сотувчи, яъни от билан савдо-сотиқ қилювчи савдогар» маъносини англатади. Тошкент кўчалиридан бирин бўлмиш Соғбон атамасининг номланишига сак — ит ҳамда «қаровчи» маъносидаги — бон қўшимчасининг асос бўлганингини кўрамиз. Дарҳақиқат Соғбон «ит боқувчи» маъносидадир.

Тожикча ду (икки), се (уч), чор (тўрт), панж (беш), чил (қирқ), ҳазор (минг) сонлари билан боғлиқ бўлган, яъни: Дуоба (икки сув, икки сувнинг қўшилган жойи), Сегаза (уч газа) — Чорчинор (тўрт чинор), Панжоб (беш сув), Ҳазорбоғ (минг боғ), Чилдухтарон (қирқ қизлар) каби топонимлар ҳам бор.

АРАБЧА ҚАТЛАМ. Республикамиз топономиясида ўзбекча, тожикча номлардан ташқари арабча қатламга мансуб сўзлар билан аталган географик номлар ҳам кўп учрайди. Чунончи, Қашқадарё обlastida Майманақ деган қишлоқ ва сой бор. Маймана арабча сўз бўлиб, «ўнг томон, ўнг қўл» демакдир. Наманган обlastidagi Поп районининг номи қадимги манбаларда Боб тарзида қайд этилган. Арабча боб айнан: «дарвоза» деган маънони билдиради. Фонетик ўзгариш натижасида Боб Поп шаклига келиб қолган.

Ўзбекистон топономиясида кўп қўлланувчи арабча сўзлардан яна бирини вақф терминидир. Вақф сўзи «дин йўлида ажратилган мол-мулк» деган маънони англатган. Ислом анъанасида давлат ва айрим кишилар томонидан диний муассасалар, масжид, мадрасалар ва

бошқаларга ажратилган мол-мулк вақф термини билан юритилган. Ислом мамлакатларида вақфдан келган даромадлар ўша вақф аталган диний муассасалар ва уларда хизмат қиладиган дин пешволарнига сарфланган, ислом ва руҳонийларнинг иқтисодий қудратини мустаҳкамлашга ёрдам берган.

Хозирги вақтда республикамиз топонимиясида вақф термини вахим шаклида тез-тез учраб туради. Чунончи, Риштон ва Москва районларидағи **Вахим** қишлоқлари ана шу термин асосида юзага келган.

**РУСЧА ҚАТЛАМ.** Ўзбек топономиясида русча қатlam бошқа қатламларга иисбатан янги қатlam ҳисобланади. Ўлкамизда рус тили ва рус тили орқали Европа тилларидан кирган сўзлар асосида ҳосил қилинган топонимлар ўтган асрнинг охирларида, аниқроғи Ўрта Осиёнинг Россияяга қўшиб олинишидан кейин пайдо бўла бошлаган. Дастребки русча топонимлар чор Россиясининг амалдорлари, министрлари, ҳарбий бошлиқлари номлари билан юритилган. **Горчаково, Куропаткино, Серово, Ванновск, Кауфманская, Вревская, Мельниково** сингари атоқли отлар шулар жумласига киради. Булар темир йўл станцияларнинг эски номларидир. Хозирда уларнинг номи ўзгартирилиб, янги атамалар билан алмаштирилган.

Совет ҳокимияти йилларида ўзбек топономияси жуда кўплаб янги русча географик номлар билан бойиб борди. Кўча, проезд, майдон, ташкилот, колхоз, совхоз, қишлоқ Советлари, хиёбонлар русча сўзлар билан атала бошланди. Октябрь кўчаси, **Красное знамя** кўчаси, **Революция** хиёбони, Свобода проспекти, «Прогресс» совхози, «Большевик» колхози, «Коминтерн» қишлоқ Совети, Дружба шаҳри кабилар.

Ўзбек топономиясида русча сўзлар билан аталган топонимлар қуйидагиларга кўра вужудга келган: 1) русча киши исми, фамилиялари билан аталган топонимлар: **Димитровское, Надеждинское, Орловское** (Сирдарё области), **Соколовка, Рузаевка, Комаровка, Михайловка** (Тошкент области) сингарилар); 2) ижтимоий-снёсий соҳага даҳлдор интернационал терминлар билан юритилган жой номлари: **Большевик** (Шовот райони), **Коммунист** (Элликқалъа райони), **Комсомол** (Чимбой райони) — қишлоқ номлари; **Пролетарий** (Наманган шаҳри), **Пролетарская** (Тошкент шаҳри) — кўча номлари; **«Коммуна», «Коммунизм», «Ленинизм», «Социализм»** — колхоз ва совхоз номлари ва бошқалар; 3) русча касб-ҳунар номлари асосида вужудга келган

жой номлари: **Шахтёрский** (Ангрен шаҳри), **Инженерная** (Фарғона шаҳри), **Рабочая** (Қарши шаҳри), **Учительская** (Шаҳрисабз шаҳри,) **Геологическая** (Қўқон шаҳри) кўчалари сингарилар; 4) объектда мавжуд бўлган корхона, ташкилот, муассасаларнинг русча номлари билан юритилган топонимлар: **Кирпичный** (Олмалиқ шаҳри), **Кожзаводская**, **Железнодорожная** (Чирчиқ шаҳри), **Автопарковая** (Андижон шаҳри), **Силикатная** (Қўқон шаҳри), **Сельмаш** (Тошкент шаҳри) кўчалари ва бошқалар; 5) ҳарбий соҳага доир сўз ва терминлар билан аталган жой номлари: **Солдатский** (Ғалаба райони), **Красногвардейск** (Булунғур райони) — шаҳар номлари; **Красноармейский** (Гулистан райони) — қишлоқ номи; **Сапёрная**, **Гвардейская**, **Пограничная** (Тошкент шаҳри) — кўча номлари кабилар; 6) муҳим воқеа-ҳодисаларнинг номлари билан аталган топонимлар: **Октябрь сквери**, **Аврора маҳалласи**, **Первомайская** кўчаси, **Пятилетка маҳалласи**, **Юбилейний қишлоғи** сингарилар; 7) объектининг жойлашган ўринига нисбатан қилиб яратилган русча топонимлар: **Верхняя**, **Нижняя**, **Правобережная** (Олмалиқ шаҳри), **Северний**, **Центральный** (Ангрен шаҳри), **Высокая**, **Заречная**, **Восточная** (Тошкент шаҳри) — кўча номлари.

Русча топонимларининг номланиш хусусиятлари юқорида айтилганлар билан тугамайди. Уларни яна давом эттириш мумкин. Биз бу ерда русча қатламнинг баъзи томонларигагина тўхталиб ўтдик, холос.

Шундай қилиб, республикамиз топонимлари тарихий-этимологик нуқтаи назардан икки қатлам: ўз ва ўзлашган қатлам негизида вужудга келган. Географик номлар составида ўз қатлам, яъни умумтуркӣ ва ўзбекча сўзлар билан аталган топонимлар асосий ўринни эгаллайди. Ўзлашма қатлам форсча-тоҷикча, арабча, мӯғулча, русча сўзлардан ташкил топган топонимлардан иборатdir. Ўзлашма қатлам тиллар орасидаги ўзаро алоқалар натижасидир.

Хуоса қилиб айтилганда, республикамиз топонимларининг номланишига ўз ва ўзлашма қатламга мансуб бўлган сўзлар асос бўлиб хизмат қилган.

Научно-популярное  
издание

**Насирджан Ахунов**  
**СВЯЗЬ ТОПОНИМОВ**  
**С ЯЗЫКАМИ**

На узбекском языке  
Издательство «Узбекистан»,  
1988, Ташкент, 700129, Навои,  
30.

Редактор А. Ҳакимжонова  
Техредактор Т. Харитонова  
Корректор Ш. Максадова

ИБ № 4725

Теришга берилди 23.02.88. Босишига  
рухсат этилди 12.04.88. Р 03044. Фор-  
мати  $84 \times 108\frac{1}{32}$ , № 2 босма ўозигига  
«Литературная» гарнитурада ююри  
босма усулида босилди. Шартли бос-  
ма листи 1,26. Шартли кр. отт. 1,47.  
Нашр листи 1,21. Тиражи 4373. За-  
каз № 3025. Баҳоси 4 т.

«Узбекистон» нашриёти, 700129, Тош-  
кент, Навоий кӯчаси, 30. Нашр  
№ 2—88.

Ўзбекистон Компартияси Марказий  
Комитети нашриётининг Меҳнат Қи-  
зил Вайроқ орденли босмахонаси,  
ГСП, Тошкент, Ленин кӯчаси, 41.